

The Fall of Autumn Leaves

V krajinách s miernym a subpolárnym podnebím sa striedajú štyri ročné obdobia: jar, leto, jeseň a zima. Na jeseň sa zelené lístie stromov postupne sfarbuje do tmavohneda, neskôr do žltá a na konci jesene lístie začína opadávať.



Jesenné lístie

Keď sme cestovali z jedného centra duchovných cvičení v Nemecku do iného centra v južnom Tirolsku (Taliansko) a odtiaľ do obce Axams v Rakúsku, počas cesty ma upútal pohľad na hory plné nádherných stromov. Lístie stromov malo rôzne farby – od tmavočervenej cez hnedú až po zlatožltú. Žasla som nad krásou Stvoriteľa, ktorý sa svojou krásou delí so svojim stvorením. Niektoré stromy, ktorým už zožltli listy, začali zhadzovať lístie a tak vytvárali okolo seba zlatistý koberec. Tento obraz ma priviedol k zamysleniu nad určitou realitou nášho života. Zdalo sa mi, akoby tie stromy vraveli: „Už sme dokonali svoju úlohu, splnili sme poslanie, pre ktoré nás Pán stvoril. Priniesli sme lístie a ovocie pre dobro ľudí. **Aj keď sme zhodili svoje lístie, ktoré „padne do zeme a odumrie“** (porov. Jn 12,24) ; **dnes lístie, zajtra možno ty ?** stále upierame pohľad k nebu a oslavujeme nášho Stvoriteľa, a zároveň potešujeme zrak ľudí.“

Spolupracujeme aj my s naším Bohom Stvoriteľom a plníme poslanie, pre ktoré nás stvoril? Boh nás stvoril, aby sme ho poznali, milovali (videli ho v druhých ľuďoch a milovali aj ich), aby sme žili pre jeho slávu a mohli byť s ním vo večnosti. „Usilujme sa poznať Pána,“ hovorí prorok Ozeáš (Oz 6,3). Len vtedy, ak niekoho poznáme, môžeme ho milovať. Boh sa nám dáva poznať prostredníctvom Biblie a zjavil nám svoje meno: „Ja som, ktorý som.“ (Ex 3,14) Čím viac Pána poznáme, tým viac sa prehĺbuje naša láska k nemu. Pretože On je

stelesnená láska, je trpezlivý, láskavý, štedrý, svätý a nekonečne dobrý. A keďže **sme stvorení na jeho obraz a podľa jeho podoby** (Gn 1,27), **dostali sme všetky Božie vlastnosti, ktoré máme v živote rozvíjať a prejavovať, aby sme splnili cieľ nášho stvorenia.**

V dnešnom sekulárnom svete sme nabádaní žiť tak, akoby neexistoval Boh, duša, posmrtný život, nebo ani peklo. Akoby sme mali len tento život, a preto si ho musíme naplno užiť.

Áno, Boh stvoril celý vesmír a všetku jeho krásu pre nás, aby sme sa z neho tešili, ale nie za cenu toho, že zabudneme na svojho Stvoriteľa a na to, že máme plniť cieľ nášho stvorenia. Duch Svätý nám prostredníctvom svätého Pavla pripomína, že „naša vlasť je v nebi. Odtiaľ očakávame aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista.“ (Flp 3,20) Na tomto svete sme cudzinci, žijeme ako pútnici v putujúcej Cirkvi. No keďže sme zároveň bojujúcou Cirkvou, kde náš „protivník“ ustavične na nás útočí (porov. 1 Pt 5,8), musíme bojovať proti silám temna a klamstvám nepriateľa, ktorý nám zatemňuje myseľ, aby sme nevideli realitu večnosti. Jeho zámerom je „kradnúť, zabíjať a ničiť“ (Jn 10,10). Chce dosiahnuť, aby Božie stvorenia žili nezávisle od Stvoriteľa, podobne ako sa kedysi on vzbúril proti Stvoriteľovi (Iz 14,12-15; Ez 28,11-19; Zjv 12,7-9). **Každý hriech je vzburou proti Bohu, ktorá v nás ničí Boží život. Božia múdrosť nás varuje: „Pri všetkých svojich činoch maj na mysli svoj koniec a nikdy nezhrešíš.“** (Sir 7,40) Matka svätého Ľudovíta IX., ktorý bol francúzskym kráľom, raz povedala svojmu synovi: „Radšej by som ťa videla mŕtveho, ako poškrvného smrteľným hriechom.“ Veľmi dobre totiž vedela, že „nič poškrvené nevojde do Božieho kráľovstva“ (porov. Zjv 21,27). Ak nezakúsime kráľovstvo v tomto živote a v živote po smrti, potom sme minuli cieľ nášho stvorenia.

Vráťme sa ešte raz k padajúcemu jesennému lístiu. Dokážeme zrakom viery vidieť skutočnosť, že jedného dňa budeme musieť opustiť miesto, kde sme žili, majetok, o ktorý sme možno bojovali s inými, ľudí, s ktorými sme si užívali život,

postavenie, ktoré sme dosiahli možno aj nespravodlivo, alebo svoje dobré meno, ktoré si za žiadnu cenu nechceme nechať pošpiniť? Tak ako stromy, ktoré zhadzujú svoje krásne zlatožlté lístie, aj my raz musíme odhodiť svoj pozemský stánok. **„Veď vieme, že keď sa tento stánok – náš pozemský dom rozpadne, máme od Boha príbytok nie rukou zhotovený, ale večný dom v nebi.“** (2 Kor 5,1)

Mary Pereira